

Hrvoje Vrtodušić\*

ISSN 0469-6255  
(162-163)

## DVIJE PJESME

### BUĐENJE

#### *Waking*

Tog jutra i vrime je stalo,  
tek se pokoja umorna mareta,  
umorna od puta dalekog,  
razbije o škrape oštre,  
ča ih je more neverami stuklo;

tog jutra, dok galebi poletiše  
na pučinu daleku,  
ka ribarima svojim virnim,  
a sunce obasja prvu kapju rose,  
ča budila se na drači suvoj;

tog jutra svati san  
da nima ništa lipše  
od buđenja mora...



\*Hrvoje Vrtodušić, student 4. godine pomorskog odjela Sveučilišta u Dubrovniku

## Bez veze

### *Seemingly irrelevant*

Šakicu riči na papir stavi san;  
o tebi, mića moja, oni pivaju,  
ma svejedno: pisnik da san najveći,  
reć ti ne bi moga ča za te ja ćutim,  
i koliko toga lipog na srcu mi stoji,  
a riči,  
riči ove, pari mi se, da su bez veze,  
ali briga me ni,  
samo oću da znaš koliko mi značiš ti...

